XIX. évf. 1932 május 5. szám.

AZ ÁG. H. EV. MISSZIÓ-EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MISSZIÓI LAPOK

Megjel. havonta. Előfizetési ára: 1 évre 1 pengő. Postatakarékpt. számla 17.270 sz.

ALAPÍTOTTA: SCHOLTZ ÖDÖN, ESPERES.
FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: D. BÁRÓ PODMANICZKY PÁL, EGYETEMI TANÁR.
A Missziói Lapok szerkesztősége: Sopron, Károly magaslati-u. 4. Kiadóhivatala: Győr, Petőfi-tér 2.

Könyvtára

A külmisszió és a belmisszió.

Irta: *Horeczky Béla.*

Vessünk egy röpke pillantást arra, hogyan indult ki más keresztyén nemzetek köréből a misszió? Náluk is nehezen akart megindulni a misszió szekere. Careyt — a későbbi jeles angol misszionáriust, mikor elsőizben állott elő a misszió megkezdésének indítványával — „rajongónak" bélyegezték.

A XVIII. században két skót egyházmegye terjesztett be javaslatot a pogány misszióra nézve. A gyülésen, ahol a javaslatot tárgyalták egy idős uriember izgatottan felugrott helyéről és így kiáltott: „50 éve vagyok tagja e gyülésnek, de még ennél nevetségesebb indítványt nem hallottam!" Erre dr. Eskire lelkész felállott, kinyitotta a Bibliáját és felolvasta a missziói parancsot: *„Elmenvén széles e világra hirdessétek az evangéliumot minden teremtésnek!"* (Mk. 16, 15.) Szavai nagy hatást tettek a gyülésre, de a misszió csak jóval később indult meg.

Az evangélikus missziónak egyik úttörő munkása volt Weltz Jusztinián (1621—68.) Kegyes, lutheránus, német családból származik. A Bibliát és a vértanuk életét komoly tanulmány tárgyává teszi. Élete vezéreszméjévé lőn, hogy a pogányokhoz is el kell vinni az evangéliumot. 1664-ben egy iratot tesz közzé, melyben felszólítja az egész protestáns keresztyénséget az elhanyagolt missziói munka megkezdésére. Vannak, akik nagy összegeket ajánlanak fel a misszió céljaira, de *misszionárus nem akad.* Ekkor Weltz misszionárussá avattatja magát s kimegy Dél-Amerikába az indiánok közé s ott hal meg 47 éves korában.

A Weltz által felébresztett érdeklődés csakhamar elszunnyadt. A misszió története azt bizonyítja, hogy *a komoly missziói megmozdulást mindenkor lelki ébredésnek kell megelőznie.* Csak meggyógyult emberek vállalkozhatnak arra, hogy meggyógyítsanak másokat is, valamint arra is, hogy megfelelő „Hinterlandot" képezzenek a pogány mezőkön első arcvonalban küzdő harcosok mögött s imádságaikkal támogassák őket.

Az 1700-as évek elején Németországban uj reformáció mozgalom indul meg. Ez a mozgalom nem a hittételeket akarja reformálni, ezt a munkát elvégezte 200 évvel korábban az első reformáció. E mozgalom célja most *a szíveknek a hittételek értelme sze-*

rint való megreformálása. Ez ébredési mozgalom neve pietizmus s vezetői Spener Jakab és Francke Ágoston ev. lelkészek.

A pietizmus korában az evangélikus missziói munka terén nagy fordulat áll be. IV. Frigyes kegyes dán király szive ugyanis megesik az indiai dán gyarmatokon élő pogányok lelki nyomorúságán. Misszionárusokat szeretne küldeni közéjük. Mivel azonban Dániában nem talál alkalmas embert, a német keresztyénséghez fordul. Most már akad misszionárus. Francke volt tanítványa: Ziegenbalg Bertalan evangélikus lelkész késznek nyilatkozik arra, hogy elmegy a hindu pogányok közé hirdetni nékik a Jézus Krisztust.

Az indiai népet a kaszt rendszer átkos bilincsei bénítják meg. 4 fő kaszt van náluk: *papok, katonák, birtokosok és szolgák* kasztja. E kasztok ismét apróbb tagozatra oszlanak, egymástól elkülönülnek és elzárkóznak; egymással házasságra nem léphetnek, alsóbb kaszt tagjai felsőbbe nem emelkedhetnek. Elképzelhető, minő megváltást jelent a kaszt rendszer átka alatt nyögő lelkek számára a Krisztus, amidőn megtanulják és megértik, hogy *Általa mindnyájan Isten gyermekei vagyunk!*

Mikor Ziegenbalg bibliafordítási munkája közben — Ján. 3. 1. v.-hez ér: „Lássátok mily nagy szerelmet adott nékünk az Atya, hogy Isten gyermekeinek neveztetünk!“ — a fordításban néki segédkező bennszülött megdöbbenve így szól: „Ne fordítsuk ezt így szóról-szóra, hogy „Isten gyermekeinek neveztetünk“, hanem elég lesz az is, ha „az Atya lábait megcsókolhatjuk!“

Ugyancsak Francke nevelte a nemes és hitbuzgó *Zinzendorf grófot* a herrnhuti gyülekezet patronusát. A herrnhuti közösség telve van missziói buzgósággal. Zinzendorf felhívására *26 férfi jelentkezik a külmisszióba.* Ime ékes bizonysága annak, hogy *a külmisszió lelki feltétele a belmissziói megmozdulás, az ébredés.* Ez a hatalmas rugó hajtja a külmisszió gépezetét. Mikor egy gyülekezet megtelik Szentlélekkel, mint a jeruzsálemi, antiochiai és herrnhuti gyülekezetek, akkor szinte nem fér már el a saját keretei között, hanem kinyújtja karjait az ország határán túl a pogányok közé.

Zinzendorf 1732-ben Nitschmann Dávidot és Dober Lénártot a Szt. Tamás szigetén élő szerecsen rabszolgák közé küldi. Mikor valaki azt kérdezi a misszionáriusoktól, hogy miből akarnak Szt. Tamás szigetén megélni, azt felelik, hogy *készek a rabszolgák sorsát megosztani s velök együtt dolgozni.*

A herrnhutiak egyik legjelesebb misszionáriusa, *Beck János,* az eszkimók apostola volt. A grönlandi eszkimók érzéketlen, tudatlan emberkék voltak, akik amellett határtalan beképzeltségükben magukat a legtökéletesebb lényeknek tartották. Egy Egede János nevű misszionárius lelkész 15 évig munkálkodott közöttük, de csak gyermekeket tudott megkeresztelni. Ugy látszott, hogy a felnőtteknek semmi fogékonyságuk sincs a keresztyén igazságok iránt. Egede nyomába lép Beck János és még másik két herrnhuti misszionárius. Ezek erős fogadást tesznek, hogy bármily eredménytelen lesz is

munkájok, nem hagyják ott Grönlandot. Vagyis úgy tettek, mint az a hadvezér, aki miután átkelt a folyón, lerombolja maga mögött a hidat, hogy a visszavonulást saját maga számára lehetetlenné tegye.

Pár évig az ő munkájuknak sincs látszatja. Az eszkimók szíve olyan, mint a jég, amely országukat beborítja. Gúnyt űznek az evangéliumból s az éneklést hangos üvöltéssel zavarják meg. Végre 5 esztendei türelmes munkálkodás és imádság után olvadni kezd az eszkimók szíve jege. Egy *Kajarnak* nevű eszkimó úgy megindul az Úr Jézus szenvedéstörténetének hallatára, hogy felkiált: „*Hogyan volt ez? Olvasd el mégegyszer, én is szeretnék üdvözülni!*" Ez az egy eszkimó, miután megkeresztelkedik, úgy lángralobbantja a többit, mint mikor egy szál gyufától sok-sok ezer szalmaszál, egy egész szalmakazal gyúl ki. Grönland szigetén ébredés indul meg, gyülekezet gyülekezet után alakul s ma már az egész lakosság keresztyén.

Nagyon kell szeretned bennünket.

Egyszer meglátogatott Afrikában egy szerecsen törzsfőnök egy misszionáriust, aki kevéssel azelőtt telepedett le az ő területén. A misszionárius két képpel díszítette egyszerű szobácskájának a falát. A pogány törzsfőnök egy darabig csak nézegette a képeket, aztán megkérdezte az egyikről: „Ki az az asszony, akinek a képe itt függ?" — „Az édesanyám", felelt a misszionárius. — „Sok testvéred van?" — érdeklődött tovább a fekete. „Nincs nekem egy sem. Egyetlen fia vagyok az édesapámnak, édesanyámnak". — „És mégis elereszteti ilyen messzire az édesanyád?" — álmélkodott a törzsfőnök. „Elereszteti, mert szeret benneteket és azt akarja, hogy ti is halljatok Arról, aki őt meg az édesapámat, meg engemet olyan boldoggá tett" — „Nagyon kell az édesanyádnak bennünket szeretnie, — vonta le a következtetést a szerecsen, — ha egyetlen fia létedre elküldött ide hozzánk". Aztán a másik képet vette jobban szemügyre, amely egy szép kerttel körülvett szép nagy házat ábrázolt. „Hát ez micsoda?" — „Ez az édesapám háza. Itt születtem, itt növekedtem". — „De hát miért hagytad ott ezt a szép nagy házat, miért jöttél ide hozzánk és miért lakol itt ebben a kis kunyhóban?" — „Mert szeretlek benneteket", — felelt az Úr szolgája — „és mert azt szeretném, hogy ti is elfogadjátok az én Uram Jézust és olyan boldogok legyetek, mint én". — „Nagyon szeretned kell bennünket, hogy mindezt elhagytad, hogy idejöhess hozzánk, szegény emberekhez.

Milyen jó előkészület lehetett ez a fekete számára, hogy megértse az Arról szóló üzenetet, aki úgy szerette ezt a világot, hogy a maga egyszülött Fiát adta, hogy senki, aki hisz ő benne el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

Különös halottas ének.

Baliban, Kamerunban nagy gulyái voltak a törzsfőnöknek, amelyek szabadon, szinte elvadulva csatangoltak a legelőn. Istállóba, karámba soha be nem tértek. A teheneket soha meg nem fejték. Csak a húsuk kedvéért tartották őket. Ha hús kellett valami lakodalomra vagy halotti torra, egyszerűen lelőttek egy marhát a gulyából.

A világháború idején hadikórház is volt Baliban a missziói állomáson. Ha

szükség volt a betegek számára húsra, a kórházgondnok elküldött valakit a legelőre, hogy lőjjön egy marhát. Egyszer teljesen odamerészkedett egy körülbelül húsz darabból álló csorda a missziói állomás közvetlen közelébe. Könnyű szerrel le lehetett közülök puffantani egyet. Amikor a szép fiatal állat halálosan találva összerogyott, a többi vad iramban menekült a négy égtáj irányában. Egy sem mutatkozott közülök egész napon át a missziói állomás közelében.

Naplemente után azonban — mintha csak összebeszéltek volna — odagyülekezett valamennyi. Pedig ahány, annyi irányból jött. Körülállták azt a helyet, ahol reggel összeesett a társuk. S rákezdtek panaszos halottas énekükre. Bánatosan belebőgtek a sötét éjszakába. Egész álló éjjel hangzott ez a sirató ének meggyilkolt társukért, szívbemarkolón, szívtépőn, hátborzongatón. Semmi sem volt képes elkergetni onnan őket. Csak hajnalhasadtával kerekedtek föl s vonultak el valamennyien. Ettől fogva soha többé nem mutatkozott a gulya még csak a tájékán se a missziói állomásnak.

Ez a megdöbbentő eset a római levél 8. részének 22. versét juttatta eszébe egy misszionáriusnőnek, azt a fájó sóhajtozást és nyögést, amely a bűnbeesés óta az egész teremtett világból kihangzik a haláltól, mulandóságtól rettegő teremtmények panaszaképen.

Jó alkalom a bizonyságtételre.

Kunst Iréntől hallottam a köv. érdekes esetet: Egyszer abban a nagy kínai városban, ahol ő a tudatlan, babonás kínai asszonyokkal az Úr Jézust s általa a mennyei Atyát igyekszik megismertetni, kigyulladt és porig égett egy híd. Ott Kínában olyan különös hidak vannak, hogy kétoldalt egész sor apró kis bódé vonul végig rajtuk, amelyekben sok szegény család húzódik meg. Ez is ilyen volt s így egy csomó szegény embernek minden holmija is odaégett vele együtt. Volt ennek a hídnak egy istennője is, az irgalmasság istenasszonya, egy bálvány amely a tűzvész közben valahogyan belepottyant a folyóba, ahonnan aztán kihalászták. Több se kellett a szegény babonás kínaiaknak. Nagyra voltak vele, hogy ime, milyen hatalmas bálványuk van őnekik, milyen hatalmas az irgalmasság istennője, hogy az égő hídról lerepült és így megmenekült a veszedelemből. Az asszonyok még Kunst Irénnek is eldicsekedtek ezzel a csodával. Kunst Irén nyugodtan végighallgatta őket, de aztán így szólt: „Ejnye de furcsa istennője van nálatok az irgalmasságnak! Saját magát megmentette, azt azonban elnézte, hogy sok szegény embernek minden vagyonkája odapusztuljon. Lássátok, a mi Istenünk egészen másforma. Ő csakugyan megmutatta, hogy az irgalmasság Istene". S beszélni kezdett nekik arról a Megváltóról, aki a tulajdon drága élete árán mentett meg bennünket a pusztulástól, az örök kárhozattól.

Minél gyakrabban

időt kell szakítanunk Krisztus Urunk szemléletére. Ha Őt nézzük és Róla elmélkedünk, meglátjuk Istennek felséges tervét, ha nem is a maga egész teljességében és dicsőségében, de meglátunk belőle annyit, amennyire szükségünk van, hogy újból, meg újból meglássuk azt a szolgálatot, amelyre bennünket elhiv és amelynek elvégzésére erőt ád. S megláttatja azt is, hogy a mi mozaikmunkánk beleilleszkedik egy nagy és egységes műremekbe. Nagy kegyelem ez, mert elég s mert új, meg új hálára, dicséretre indít; uj, meg uj örömöt nyujt. (Németh Károly misszióegyesületi elnöknek a Missziói Tanács tagjaihoz intézett körleveléből.)

Egyéni, családi, iskolai, templomi s egyéb imádkozásaink alkalmával gondoljunk a külmisszióra!

Adjunk hálát!

1. Hogy az Úr mennybemenetel előtti parancsát a népek térítésére úgy adta, hogy annak megvalósításában Maga is résztvesz. „Ime én veletek vagyok minden napon".

2. Hogy e mostani áldozócsütörtök e parancs megértésében másképp találja több gyülekezetünket, mint az eddigi közöny idején.

3. Minden áldásért, mely imáink nyomán Kunst Irén misszionáriusnő áprilisi körútját kisérte.

Imádkozzunk!

1. Hogy az Úr az Ő Szentlelkét adja egy nagy magyar lelki ébredéshez s árassza a misszió itthoni és künti munkásaira egyaránt.

2. Azért, hogy az elkövetkező években áldozócsütörtököt és pünkösdöt jobban ki tudjuk használni missziói ünnepélyek rendezésére, úgy mint más külföldi missziói egyesületek.

3. Azokért, akik a mi egyházunkból elhivatást nyertek a külmissziói munkára, de még kiképzésük s munkábaállásuk lehetősége nem világosodott meg előttük.

A misszióról való megemlékezésre különösképp szenteljük oda minden hónap második keddjének estéjét. A május 10.-i megemlékezés alapigéje: 14. Zsolt. 2. verse. A május 1.—7.-ig tartó hét külföldön a misszióra való áldozás hete. Ezen a héten imádkozzunk minden nap a külmisszióért s lehetőleg családunkkal együtt tegyünk minden nap a misszió perselyébe!

HIREK.

Mire e sorok az olvasó kezébe kerülnek, befejeződik Kunst Irén missziói körútja. Annyit már is hálával tudathatunk, hogy a körút igazolta Misszióegyesületünk vezetőségének azt az érzését, hogy van már a mi egyházunkban is annyi érdeklődés a külmisszió iránt, amennyi egy ilyen körút sikeréhez szükséges. Kitünt ez a perselypénzekből s a látogatók nagy számából még hétköznapokon is. A körút a lapunkban közölt programm szerint folyt le, azzal a változással, hogy Celldömölk helyett a közbejött lelkészválasztás folytán Kőszegen tartott Kunst Irén előadást. Örültünk ennek a változásnak azért is, mert Kőszegről indult el a misszióba az első magyar misszionárius, evangélikus egyházunk szülötte: Böhm Sámuel. Az útnak voltak megható esetei. Az angyalföldi szeretetvendégségről azt mondta vendégünk, hogy az nagyon üdítő volt reá nézve s bátorító nyitány az egész úthoz. Kispesten a felnőttek sorai mellett a tornaterem bordáira kapaszkodó gyermekek tüntek fel, amint megunhatatlanul hallgatták a késő esti órákba nyuló előadást. Meszlenben a persely nagysága volt megható. A 250 lélekszámmal bíró gyülekezet 43.80 P-t adott. „Még olyanok is — írja a lelkész —, akikhez gyüjteni nem mentek be, — mert inkább adni kellene nekik, mint tőlük kérni, — elhozták ide, a házunkhoz a 4—5 tojást. Egy 88 éves szegény öregasszony a szomszédban várta a gyüjtőket s átadta papirba és kendőbe sokszorosan belegöngyölt 20 fillérjét, igy szólván: „Hozzám úgy sem jönnének be, pedig a szegénységemből én is akarok áldozni". A paksi fuvaros ingyen szállította át a misszionáriusnőt — lemondva ezzel 7—8 pengőről — Sárszentlőrincre, hol 1000 ember hallgatta végig a több mint két órás programmot este 10.-ig. Szekszárdon a templomi összejövetelen kívül a Nőegylet teaestélyén is szólhatott Kunst Irén. Itt is elhatározták, hogy csatlakoznak a havi külmissziói biblia- és imaórát tartó sereghez. Kismányokra Bonyhádról is jöttek. A programmba két új pont is került. Április 19.-én délben a Budapest—Deák-téri elemi iskolákhoz beszélt a misszionárius néni. A gyermekek 21.89 P összegen kívül még babákat is adtak át a kínai gyermekek számára. Este fél 6 órakor Pestszentlőrincen hallgatta igen figyelmes közönség Kunst Irént, a perselypénz nagyságával jelét adva an-

nak is, hogy a templomépítés küszöbén álló gyülekezetnek is lehet adománya a külmisszió számára. Ez a nap nagyon zsúfolt volt. Fél 8 órakor már a szép csepeli templom várt ránk tele padsorokkal. A gyülekezet buzgó felügyelője vitt át bennünket sajátkezüleg vezetett autóján. Kunst Irén egyik legkedvesebb lelki gyümölcsének, a Tongtao-i tej-tejnek, szolgabirónénak életét mondta itt el, akinek a története magyarul is megjelent az ő tolla alól. Sok kemény munkásarc volt a hallgatóság soraiban, de olyan feltünő figyelemmel és a Lélek jelenlétének érzetével hallgatták ők is az Urat szolgáló élet bizonyságtevéseit a békességről és a Krisztus szerelmének áldott szorongató erejéről. Csepelen még az is mutatta az egészséges lelki éhséget, hogy minden iratterjesztési készletünk elfogyott. Imádkozók! Imádkozzunk tovább is, hogy Kunst Irén körútjának áldott nyomai ne mosódjanak el, hanem mélyüljenek.

Budapesti tagjaink negyedik külmissziói bibliaórájának középpontjában szintén Kunst Irén előadása állott. Most meg a márciusi óra létszámát kétszerezte meg a résztvevő közönség. Igen nagy öröm volt, hogy az estélyen megjelent Báró Radvánszky Albert egyetemes felügyelő úr Őnagyméltósága, kit dr. Molnár Gyula a Misszióegyesület elnöke üdvözölt. Kunst Irén beszámolt eddigi körútjáról s egy imádkozó szövetség kialakitását ajánlotta a figyelmünkbe, hogy azután megvalósíthassuk azt is, amit a magyar evangélikusok tehetnének a kínai misszióért. Bibliamagyarázatot dr. Molnár Gyula tartott a János 21.-ben felvetett kérdéssel ragadván meg a lelkeket: „Simon, Jónának fia szeretsz-e engem?" Imádkoztak Broschkó G. Adolf és Rimár Jenő lelkészek. Mikler Edit és Péch Piroska urleányok egy missziói éneket adtak elő. Perselypénz 40.33 P.

A legközelebbi összejövetel május 10.-én lesz Üllői-út 24. sz. alatt este fél 6 órakor. Előadást tart Gáncs Aladár: Stanley Krisztus India országutján c. könyvének tanulságairól.

Kis hírek. A szarvasi diákok febr. 7.-én külmissziói bibliaórát tartottak. Holub Pál a külmisszió áldásairól beszélt több tanulságos történet elmondása kapcsán. — A deáktéri leánykollégium gyámintézeti köre április 17.-én szentelt összejövetelt a külmissziónak. Schindler K. VIII. oszt. növendék ismertette az Isten országának e nagy munkáját. — A Deáktéri elemi iskola minden osztályában állandóan ki van téve a mi külmissziói perselyünk. 50 esztendeje, hogy 1872. márc. 10.-én Japánban megalakult az első, kilenc fiatalemberből álló keresztyén gyülekezet. A protestáns gyónó személyek száma 150.000 körül van. — A nyáron megalakul Amerikában a missziói orvosok szövetsége. Az Egyesült Államoknak 700, Angliának 542, Németországnak 35 missziói orvosa van. És nekünk? Egyetlen magyar missziói orvosnő van: dr. Horváth Gabriella. Evangélikus, de nem magyarok tartják el.

Kiskőrösön a gyülekezeti offertórium és egy teadélután jövedelméből 110 pengő jött össze a külmisszió javára. Sajnáljuk, hogy nem kaptunk közelebbi hírt az összejövetel lefolyásáról. Legyen szabad azért e helyen is kérni, hogy ahol a külmisszióval kapcsolatban olyan esemény történik, ami alkalmas arra, hogy mások is buzduljanak rajta s hálát adjanak érte, szíveskedjék a vezetőség pár sorban értesíteni a Missziói Lapokat. Kiskőrösön a Missziói Lapoknak 70 előfizetője van.

Papirperselyeink postai szállítása nagyon bizonytalan kimenetelű. Az utóbbi időben összetörve kaptuk őket vissza a postától. Addig is, míg nagyobb számú bádogperselyt tudunk beszerezni, arra kérjük azokat, akik papirperselyeinket szeretnék kicserélni, hogy pesti útjaik alkalmával fáradjanak be Broschkó G. Adolf missziótegyesületi pénztáros urhoz — Deák-tér 4., I. emelet, — ahol új perselyt kaphatnak kézhez. A budapesti tagok minden hónap második keddjén az Üllői-út 24. alatt összejövő bibliai órán juthatnak perselyhez.

A Lipcsei Misszió lapjának márciusi száma közli, hogy február 4.-én két új munkaerő szállhatott hajóra Genovában India felé. Az egyik Izrael Elza diakonisszatestvér a drezdai anyaházból; a másik Kannegieszer Károly missziói gazdász. Az utóbbi, mint misszionárius gyermeke künn Indiában Madrasban született s mindössze 23 éves. Gondoljunk reájuk imáinkban.

Dr. Ihmels, a Misszió igazgatója „Gond és öröm" c. vezércikkében

örömmel tudatja, hogy az 1931. év bevétele 33 ezer márkával haladta meg az előző évit. Különösen nagy emelkedést mutatott az u. n. missziói áldozathozatali hét, amelynek nálunk való meghonosítása is kívánatos volna. Ez a hét minden évben az áldozócsütörtök hete. Az adományok a téli hónapokban nagyon megcsappantak, ami a vezetőséget arra késztette, hogy a két évenként kezdődő szemináriumi kurzust nem nyitják meg. Most húsvétkor kellett volna megnyilnia. Uj felvételre csupán azoknál gondolnak, akiknek latin és görög nyelvben előtanulmányaik vannak. Ezeket beosztják a meglevő két osztályos tanfolyamba.

Afrikai tanítók áldozatkészsége. A Lipcsei Misszió kénytelen volt az afrikai tanítói eltartására fordítható összeget, 10.000 sillinggel leszállítani. Az afrikai gyülekezetek viszont nem voltak képesek ezt a csökkentést saját bevételeikből kipótolni, mivel egyrészt a gazdasági világválság Afrikában is érezteti a maga hatását, másrészt az ottani rossz termés még súlyosabbá tette a helyzetet. Ezért a Missziói Tanács azt a kérdést intézte a tanítókhoz: hajlandók volnának-e egy hónapi fizetésükről önként lemondani. A tanítóság felelete igazán megindító s ránk, annyit zúgolódó magyar tisztviselőkre valósággal megszégyenítő. Nkoaranga tartományban pl. ezt a feleletet adták: „Hálásak vagyunk önök iránt, hogy a misszió súlyos anyagi helyzetét föltárták előttünk. Jobb, hogy most tették ezt meg, mint ha akkor tették volna, amikor már szigorúbb rendszabályokat lettek volna kénytelenek alkalmazni". Mambra tartományban irásban felelt a tanítók képviselője a missziói állomás távollevő vezetőjének, a következőképen: „Mindnyájan közös akarattal belementek a dologba. Minden tanító egy teljes havi fizetésének az erejéig. Egyetlen egy sem akadt közöttük, aki megtagadta, vagy csak vonakodott volna is".

A buddhizmus előnyomulása. Mult esztendőben Dardzsilingben (India) tartották meg nagyszámú résztvevővel az Egyetemes Indiai Buddhista Konferenciát, amelyhez még kétheti beható tanácskozások csatlakoztak. Arról is tanácskoztak többek közt, hogy az irodalmat nagyobb mértékben be kellene állítani a maguk mozgalmának a szolgálatába, hogy a buddhista tudósoknak össze kellene fogniok s fokozottabb tudományos müködést kifejteniök. Külön női tanácskozások is folytak. Figyelemreméltó, hogy ezen a konferencián nemcsak a buddhizmusnak különböző ágai (hinajána, mahajána-buddhizmus) voltak képviselve, hanem képviselve volt a Theozófiai Társaság is. A konferencián vagy tíz indiai nyelven kívül angolul és németül is folyt a szó. A Nemzetközi Buddhista Szövetség azt a köztetszéssel fogadott indítványt tette, hogy 1932. decemberben tartsanak egy buddhista világkongresszust, mégpedig — amennyiben a sziámi király beleegyezik — Sziámban, ellenkező esetben Rangúnban Birmában. A Londonban székelő Mahabodhy Társaság alelnöke, Bronghton B. L. jelenleg körúton van Birmában, Sziámban, Kambodjában, Kínában, Japánban, Honolahéban, hogy mindezekben az országokban megszervezze a Nemzetközi Buddhista Szövetség helyi egyesületeit. A buddhizmus minden irányzatának az egész világon való közös munkára irányuló szorosabb összefogása a cél. A jövőben tehát a buddhizmus fokozottabb propagandájával kell számot vetnünk világszerte. Európában is.

Gandhi és a misszió. Egy magánjellegű missziói összejövetelen, melyen a Nemzetközi Missziói Tanács titkárának, Paton V. lelkésznek a vezetése alatt folytattak megbeszélést, alkalma nyilt mult év októberében Londonban Gandhinak a brit missziói társulatok képviselőivel szemben a maga nézetének a kifejtésére a missziót illetőleg. Gandhi szorosan tartja magát azokhoz a határozatokhoz, amelyeket az 1924.-i delhii konferencia hozott a vallásszabadságra vonatkozólag s amelyek közül legfontosabbak a következők: teljes lelkiismeret- és vallásszabadság: szabadság kinek-kinek a saját vallása hirdetésére a mások vallásos érzései iránti köteles tekintet szem előtt tartásával; szabadság valamely vallási meggyőződéshez való csatlakozásra s amit ez föltételez: szabadság az előző vallási meggyőződésnek minden nehézség nélküli megváltoztatására; szabadság más

embernek érvekkel való meggyőzés útján való áttérítésére. Erőszakkal, csalással, vagy megvesztegetéssel természetesen nem. Ennek ellenére a saját személyes állásfoglalását tekintve, határozott ellensége Gadhi minden vallásváltoztatásnak. Azon a jellegzetes hindu-álláspontón áll, hogy ki-ki maradjon meg atyái hitében. Azt tartja, hogy az egyetlen szolgálat, amelyet a misszionáriusoknak végezniök kellene, a szeretetmunka volna. Legföllebb hivatkozhatnának rá, hogy ezzel a maguk vallása legfőbb parancsát teljesítik. Az igehirdetést azonban abba kellene hagyniok. Mindamellett ő, Gandhi, törvényhozzással vagy erőszakkal nem akadályozná meg a missziói munkát, ha hatalmában állana is, rábeszélni azonban mindenesetre megpróbálná a keresztyéneket a maguk hitének az elhagyására. — Tökéletesen igaza volt Paton lelkésznek, amikor erre azt felelte, hogy Gandhi és a keresztyén misszió között sokkal mélyebb szakadék tátong, mint ahogyan azt sokszor gondolják az emberek. A misszió arról az igazságról való bizonyságtétel, amely mellett semmi egyéb igazság meg nem állhat, hogy Isten Jézus Krisztusban békéltette meg magával a világot.

A kommunizmus Kínában. A kommunizmus jelenlegi hatalmának az illusztrálására Kínában álljanak itt a következő számadatok. Öt generálisa négy hadsereget vezényel, összesen 60.000 főnyi katonaságot. Öt tartományt tartanak megszállva, több mint 50.000 négyzetmérföldet. Oroszország támogatja őket s a földművesek és munkások milliói vannak a pártjukon. Ha a kormány csapataival összeütköznek, ezek közül egész fölfegyverzett hadosztályok pártolnak át hozzájuk. Két év leforgása alatt 28 zendülést okoztak a nemzeti kormány csapataiban és 128 sztrájkot idéztek elő pusztán Sanghaiban. Lew T. T. jelentése szerint annak a 600 műnek, amely az 1930. év első öt hónapjában sajtó alól kierült, kétharmad része szociális kérdéseket tárgyal s legalább ugyanannyi kommunista kiadvány, vagy teljesen kommunista tartalmu. A kommunisták vezető emberei jól képzett emberek. Sokan közülök Moszkvában tanultak, vagy más európai városban.

Kimutatás

a magyarhoni ág. hitv. evang. misszióegyesület pénztárába 1932. évi február hó 1.-től március hó 15.-ig befolyt összegekről:

Tagdíjak: Tomcsányi László ev. vallástanár Kispest, 1930.—31. évi 6 P, Takács Elek evang. esperes Homokbödöge 3 P, Bódy Pál ev. lelkész Tápiószele, 1931. évi 3 P, Köhler Jolán Budapest 3 P, Antal Károly Székesfehérvár 3 P, Seitleben Lajosné Pesterzsébet 1 P, Belák Sándor ev. lelkész Tokaj 3 P, Zenovicz Karolin Budapest 5 P, Horusitzkyné Barthel Hermin Budapest 3 P, Sikos Gyula Zalagalsa 3 P, Urbán Arnoldné Budapest 3 P, Harkai evang. egyházközség 3 P, Harkai evang. nőegylet 3 P, Danielisz Róbert evang. lelkész Harka 3 P.

Offertóriumok: Mezőberényi II. ker. egyház 4 P, Tápiószelei egyház 50 f., Csabdi egyház 2 P, Hartai egyház 1.21 P, Kiskőrösi ev. egyház (offert., adománya és teadélutánjának eredménye) 110.10 P, Mendei egyház 2 P, Zsidói egyház 1.80 P, Tokaji egyház 6 P, Mezőturi egyház 1.53 P, Tiszavidéki ev. egyházmegyénél befolyt offert. 10 P, Harkai egyház 2.80 P.

Adományok: „Atom" 3 P, Torda Gyula ev. lelkész Domony 2 P, Ev. leányegyház Salgótarján 3 P, Zenovicz Karolina Budapest 15 P, „Atom" 3 P, Tóth Sándor Székesfehérvár 3 P, Győri diakonisszák 25 P.

Perselygyűjtések: Bódy Pál ev. lelkész Tápiószele —.78 P, dr. Helb Ferencné Vecsés 5.38 P, Hulvej István ev. lelkész Kiskőrös 7.90 P, Január hó 12.-én Budapesten tartott külmissziói bibliaóra 80 fillér.

Vitéz Szabó és Uzsaly könyvnyomdavállalata, Győr, Andrássy-út 24.